

האיירה פניך על עבודך

יצא לאור ע"י

מערכת בדסלב

החומר הנשמה של
מבקשי ה' בארזי הברז
שק רבינו הקדוש
רבי נתן מברסלב ז"ל

שנת ה'תשפ"ג

כי תבא - נצ"י

לחץ אימה וחרדה מ'הימים הנוראים'

חבזרה אין טולטטין

נעשה חשבון הנפש על כל מעשינו, אמנם ראה נא את גודל רחמינו ית', המלך בעצמו מודיע לנו לפני המשפט את אשר נעשה כדי שנצא זכאי בדיון! הוא קבע ימי סליחה במטרה שנובא אליו ונבקש כפרה על כל מה שחטאנו לפניו! זאת ועוד ביום הדין בעצמו הוא מסר לנו את הכלי אשר על ידה הוא עומד כביכול מכסא דין לכסא רחמים! הכל כדי שנהיה נקיים ונצא זכאים בדיון! הישנם ימי רחמים יותר מאלו?

ר' שמע"ל תמים שנכנס אף הוא לצריף ושמע סוף דבריו של ר' חצקל התערב ואמר: מוכרחים אתם לשמוע את אשר שמעתי אתמול בשיעור הקבוע אחר תפילת מנחה, ר' בער"ל דיון לכדו עמנו מסכת ראש השנה, שם למדנו על המחלוקת בין רבי אליעזר לרבי יהושע מתי נברא העולם, רבי אליעזר סבר שבתשרי נברא העולם, ורבי יהושע סבר שבניסן נברא העולם, והנה אנו פוסקים תמיד כרבי יהושע כלפי רבי אליעזר.

וא"כ נשאלת השאלה למה אנו עושים ראש השנה בחודש תשרי, הרי לפי רבי יהושע צריכים לקבוע את ראש השנה בחודש ניסן. על שאלה זו צייטט לנו ר' בער"ל לשון קדשו של ר' שאחא מהראשונים כמלאכים רבינו הר"ן (ר"ה דף ג. א. מדפי הר"ן), כאשר שמעתי אותם גדלה התפעלותי ורשמתי אותם על הנייר למען יעמדו נגד עיני.

ר' שמע"ל מוציא מחיקו נייד, פותח את קיפולו ומקריא: "נראה לי שרצה המקום לזכות את ישראל בדינם ורצה לדון את ישראל בזמן שהוקבע לכפרה ולסליחה, שלפי שנתרצה הקב"ה ביוה"כ הוקבע יום סליחה לדורות, שמראש השנה ועד יום הכיפורים התחיל הקב"ה להתרצות למשה וביום הכיפורים נתרצה לו לגמרי, ולפיכך רצה הקב"ה לדון בריאתו בזמן שהוקבע לכפרה ולסליחה" ע"כ לשו"ק.

עתה כבר אורו פניו של ר' יודל ג"כ שהודה בכל לב לידידיו שהאירו את עיניו על ההבטה הנכונה על הימים הממשמשים ובאים.

ממעלת שגב קדושת הימים הבאים לקראתינו לשלום? בתחילה היסר ר' יודל ולא רצה לענות, אך כעבור דקות ספורות התיישב בדעתו אולי יוכל ר' חצקל להיות לו לעזר, אשר על כן הוא פרש לפניו את מעוקתו, הנה מידי שנה כאשר מתקרב ימי הסליחות וימים הנוראים נופל עלי מין כבדות של לחץ ואימה, כך - שאם מותר לומר - אני מרגיש עמוק בקרבי כעין הרגשה שאני מצפה שכבר יעברו הימים הללו חיש מהרה!..

ר' חצקל האזין בקשב רב לדברי ר' יודל, ואחר אמר: קודם כל אגלה אנך שרבים טובים מתהלכים בהרגשה זו, יש אחד שאין לו כוח ומוח לאריכות התפילות בביהמ"ד... ומה גם לשהות שעות רבות בביהמ"ד - והוא רעב וצמא... ויש אחד שמצטייר במוחו כאילו עומדים על גביו עם שבת ומקל להכותו בעונשים על עוונותיו... וכן כל כיצא בזה.

אזי בראשונה בוודאי שיש להתפלל על זה, לספר לפני הש"ת כל ההרגשות והפחדים שמרגיש כפי שהורגו רביה"ק, ובוודאי ברצונו ית' יוכל להתקיים אצלו הכתוב 'נתת שמחה בלב' והיות חדות ה' מעוזו באלו הימים.

שוב יוכל האדם לעזור לעצמו ע"י כל מיני עצות להנעים ולהמתיק עליו את התפילות, כגון להתפלל במחזור עם פירוש להבין ולהשכיל מתיקות תיבות התפילה, כך שהתפילות יתהפכו למרוממות ועילאות.

ואחרי ככלות הכל הרי ימים הללו נקראים בשם "ימי הרחמים והסליחות". ובל נשכח דברי רבינו הקדוש בספה"ק שיחות הר"ן "בראש השנה צריכין להיות שמח, ולחשוב רק מחשבות טובות שייטיב השם יתברך עמנו".

אשר על כן אנו צריכים לצאת מה'מוחין דקטנות' ולהגדיל את שכלנו בהעמקת נועם הימים אשר לקראתינו.

נביטה ונתבונן - ממשוך ר' חצקל בלהט - כדי שנעצור ממרוצת הזמן להביט על התכלית אשר עליה ירדנו להאי עלמא, מוכרח שלכל הפחות פעם בשנה

ימי הסליחות ממשמשים ובאים. ר' חצקל שמש מתכונן אליהם בכובד ראש, הן על כתיפו מונח תפקיד חשוב מאין כמוהו בימים הללו.

מידי שנה בשנה צועד הוא באשמורת השניה של הלילה בין בתי העיירה, בידו האחת הוא מחזיק את עשית הנר להאיר את החשיכה והעלטה, ובידו השניה הוא דופק על חלונות הבתים 'קול דודי דופק פתחו לי', להקיץ ולעורר לבקש סליחות ולהתחנן לפני הבורא ב"ה.

בנעימה ובשובה ונחת מתעוררים בני העיירה לקול המנועים בכיסופין: "ישראל עם קדוש, שטייט אויף צו סליחות, שטייט אויף צו סליחות, צו עבודת הבורא!.."

הן אצבעותיו דא לדא נקשן על החלונות וכתוצאה מכך הן כואבות ודואבות, והרי בתוקף תפקידו לשרת בקודש צריכים אצבעותיו להיות שלימות וראויות לכבד את בית ה' ואת הבאים בצילו, אשר על כן השנה עלה בליבו להקל במקצת על עבודת ה"דפיקה".

ממחשבה למעשה, תוך דקות ספורות הוא עומד ניצב תוך צירוף הצר של ר' יודל סטאלער, הלה היה עסוק באמירת 'תיקוני זוהר' כנהוג בימי אלו, וכשהבחין בנכנס הוא הציב סימן היכר היכן הוא אוחז נשקו והניחו מידו.

'הנה ימים באים' - פונה אליו ר' חצקל - 'הרי ידוע לך על עבודת הקודש המוסלת עלי בימי הסליחות לדפוק ולעורר את ישראל עם קדוש לסליחות, חשבתי אולי תוכל לתקן לי פטיש קטן - קורנס - ובראשו בד עבה, אשר על ידו אוכל לדפוק בניחותא על החלונות, כולם יתעוררו ואני את אצבעותי הצלתי מכאב!..'

תיכף ומיד פונה ר' יודל להכין את הקורנס המדובר, תוך כדי כך ממשוך ר' חצקל להשמיע דיבורי אמת על רוממות הימים הקרבים ובאים.

אך הנה הוא מבחין בפני ר' יודל שמתכרמכים קימעה, בעדינות וברצון טוב שאל ר' חצקל את ר' יודל: הגד נא לי ר' יודל, למה פניך מתכסם בעננה כאשר אני מדבר

על הטוב יזכר
מחבר: **חיים משה**
אחיו מחבר: **נחמן שמעון האסר**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג 500 גליונות

לרגל שמונת
הולדת בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **אלישע גבריאל נוימאן**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג 500 גליונות

לרגל שמונת
הולדת בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **איתמר לייפער**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג 1000 גליונות

לרגל שמונת
אירוסיו בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **שמואל ברוך קאהן**
קריית זאל
שנת ה'תשפ"ג 1000 גליונות

לרגל שמונת
אירוסיו בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **יואל זילבערשטיין**
קריית זאל
שנת ה'תשפ"ג 1000 גליונות

לרגל שמונת
נישואי בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **משה אונגער**
מאנסי
שנת ה'תשפ"ג 1000 גליונות

לרגל הכנסת בנו
לעול התורה והמצוות
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **שמעון צבי שיינבערגער**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג 1000 גליונות

לרגל שמונת
הולדת בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

על הטוב יזכר
מחבר: **נחמן ליברמנט**
ירושלים
שנת ה'תשפ"ג 1000 גליונות

לרגל שמונת
הולדת בתו למז"ט
ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה

מבקשי השם שמצאו מנחה בצל רבינו הקדוש

בציורו חמדתי

הרה"ג יוסף בנדיקט שליט"א - מאנטשעסמטער

"איני חסיד ברסלב ואיני נוסע לאומאן, אך זאת אני רואה שכל מי שחוזר משם מלא שמחה וחיות..."

שלא ציירתי בדעתי איך זה יכול לקרות, אך "גאט איז גרויס מוויסט גאר נישט"...

אכן שמע אלקים הקשיב בקול תפילתי

באותה תקופה ניהלתי בביתו גמ"ח של ספרי התחזקות על אמונה ובטחון וכי"ב, ובדיקו אז היו צריכים לקנות ספרים חדשים מאחר שהישנים כבר בלו, על כן הלכה ב"ב תחיל למוציא לאור של הספרים הללו לקנות ספרים חדשים, הלה הוא יהודי ספרדי ירא וחרד ועובד ה' בתמימות, וכאשר הבין ממנה שבעלה - אני - חפץ לנסוע לאומאן והיא חוששת מזה עד מאוד, הוא הגיב במשפט קצר ואמר: "אני איני ברסלב'ער חסיד ואיני נוסע לאומאן, אבל דבר אחד אני רואה להדיא, שכל מי שחוזר משם הוא מלא שמחה וחיות!"

ב"ב חזרה משם ואמרה לי, אילו היה אומר שהוא בעצמו נוסע הייתי אומרת שאין דבריו כלום, אך עכשיו שהוא עצמו אינו נוסע והוא אומר כברים הללו, ראוי וכדאי להאמין לדבריו...

אז ראיתי ברושם ששם כח הנפלה אפשר לפעול תמיד בכל מצב, כי הישיתי בתפילתי להדיא שאני רוצה וצריך לנסוע, אך איני רוצה לגרום עגמת נפש וצער, ואכן שמע אלקים הקשיב בקול תפילתי, חכיתי בשנה ההיא לנסוע לאומאן בשלוח וברווע ולזכות לתיוקנים הנוראים שזוכים כל הבאים לצדיק על ר"ה.

אמנם מצד הקרובים עדיין לא ידעו מאומה על כך שאני ברסלב'ער, ומה יגידו ומה יאמרו על כך שהייתי באומאן, ובי"ב אחרי זה היה המנוח התמוגג הפחד והיום כבר אין צורך להסתיר דבר אמת...

תחשוב פעמיים ושלוש לפני שאתה מתקרב לברסלב...

אמנם תועלת רבה יש למניעות כי מהם אנו למדים למידים שכאן מונח האמת, שהרי אם אברך יתחבר לחסידות מסוימת של מינו, לא יעשו מזה עסק שלם, אך אם "חלילה" יקח את עצמו לקיים צויותיו של רביה"ק, אז ירמו קול תרועה וילח, וצריך להחזיק הדבר בסוד נעלם, אין זה אלא מפני שכולם מניחים ויודעים שכאן מונח שמוהו משמנה את האדם, ולבסוף גם יודיעו שהוא שינוי מבורך לטובה.

וכמו שסופר על ההג"ק רבי דוד צבי הגדול זיע"א חמיו של מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א שאחר התקרבותו חתנו שאל את בתו אם הוא עדיין לומד, וכשהשיבה בחיוב שהוא לומד עוד יותר מקדם, הוא אמר לה שיתחרשי ויניח לו לעבוד את ה' כרצונו.

זכורני באחד שהיהיר אותי בתחילת התקרבותי שברסלב אינו כמו שאר מקומות שאפשר לטעום קצת ולעזוב, ברסלב זה מקום שאם אתה מתחיל בזה תיקח בחשבון שזה ילווה אותך עד זיבולא בתרייתא, תחשוב פעמיים ולשלוש לפני זה, אם אתה נכנס לא תמצא את הדרך לצאת...

הבנתי לעומתו ואמרתיו לו, אין לך מושג כמה שאתה מחזק אותי כעת, בדבריך אתה מחדד ואומר ששם מונח האמת לאמיתו, ששם נמצא "הדבר", שם יש דרכי עבודה לכל אחד מתוך תקווה ונחמה לכל מצב בעולם...

הלטאי שלא רצה לשמוע ממנו קריאת התורה

שוב היה מעשה בתקופה ששימשתי כבעל קורא בבית מדרש אחד, וכשנתוודע לאחד המתפללים שנתקרבתי לברסלב הוא ניגש אלי ואמר, שכפי הידוע היה ההג"ק רבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל מחזר בראש השנה לשמוע כמה שיותר תקיעות ע"ד מקרא כתוב 'יום תרועה יהיה לכם', כך שכל בעלי התוקעים בירושלים היו מגיעים אליו לתקוע במשך היום, ואמר לי הלה, שכאשר היה מגיע בעל תוקע ברסלב'ער לא רצה לשמוע ממנו, באמרו שכאשר יהודי מן המניין תוקע אזי הוא תוקע, אך כשברסלב'ער תוקע הוא מכוון בתקיעות, ומי יודע מה הוא מכוון ואי אפשר לצאת ממנו...

וכך הוא רצה לרמוז עלי שמי יודע מה אני מעשה בקריאת התורה. הגם שלאחר בירור אצל זקני ירושלים, מעשה זה לא היה ולא נברא, אמנם אמרתי לו: "אני לוקח מזה חיוק נפלא", יש הסכמה מרובה יהושע לייב דיסקין זצ"ל שברסלב'ער חסיד אינו עושה דברים סתם ללא מחשבה, אצל אחרים יש מושג שאפילו 'תקיעת שופר' אינו חושב מה הוא עושה, אבל ברסלב'ער חסיד, הוא חושב מה הוא עושה, כזה דעת דקדושה, הוא חי מה הוא עושה.

מי יוכל לקלקל את החיות והשמחה?

בזמנו כשהרציני את המניעות שלי לפני רבי צבי חשין

באמת לא יודע מאומה...

אני זוכר בעובדא שהיה אז, השתתפתי באיזה כינוס של חסידים מכמה מיני גוונים, והנה אני שומע שיחת חולין של שני חסידים, האחד אומר לשני הבט וראה שברסלב'ער חסידים לא הגיעו לכאן, כנראה שאין הם מקדישים זמן להתנסות לדבר החשוב הזה, מזלזלים הם בכל היקר וחשוב לנו, השיב לי השני ואמר, טועה אתה בהגדרת עליהם, הם לא הגיעו לכאן לא מפני מזלזלים ואינם מחשיבים את העניין לשמה נתכנסנו, אלא אדרבה הם פשוט מחשיבים משהו נגדו הרבה יותר...

זה תפס אותי על נכון, אכן חסידי ברסלב לא מזלזלים בשום דבר קדושה, אלא הם מחשיבים ומייקרים דברים רמים וגבוהים יותר, כי רואים כזה דעת, כזה העכערקייט וגדלות כזה דעת כזה... וכפי שאמר הרה"ק רבי אברהם ב"ר נחמן זיע"א "שאפילו אלף שנים אחרי התחייה לא נבין שיחת חולין על שברבינו", אשר על כן שווה להם לזרוק כל החכמות האחרות לעומת אמת מופלא כזה...

וממילא כאשר מקבלים קצת השגה בדעת דקדושה הוא נופלים הרבה מהמניעות, כי הרי אני מרוויח כעת אוצרות גדולים יקרים ושונים הון רב, א"כ מה לי להתחוב או להתייחס לעלבון של בן אנוש שעדיין לא השיגה, ומשל למה הדבר דומה למי שמונח בכיסו סכום של מילון דולר, ומן הצד הוא שומע אחד ששוחק עליו על שנעלו מלוכלך בטיט, הרי מרוב שמחתו הוא אינו שומע כלל, כך כאשר ששים קצת את הדעת שרביה"ק מוריד לנו ואת הרפואות העצומות שמקבלים עי"ז אז לו המניעות אינן מוצאים מקום כלל.

הארה ונחמה מן השמים

בהתקרב ימי ראש השנה השתוקקתי מאוד לקיים רצון רביה"ק להיות אצלו על ר"ה, אך למעשה לא זכיתי לנסוע אז, אני זוכר איך שבליל ער"ה 'זכור ברי'ת' ישבתי באיזה בית מדרש בשברון לב, שפכתי את ליבי על רצוני להיות על ר"ה אצל הצדיק ולא זכיתי לכך, לקחתי בידי ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן ואמרתי: "הייליגער רבי, הנה אני פותח עתה ספרך הקדוש, ונא שלח לי דברי חיוק ונחמה..." פתחתי את הספר ובדיקו נפתח לי בתורה מ"ט ח"א שם אומר רביה"ק (אות ה'): "זה בחינת בראשית ב' ראשית, היינו שני ראשים, והם ראש השנה וניסן, שגם ניסן הוא ראש השנה", והיה זה לי הארה נפלאה כאילו רביה"ק מנחם אותי ואומר: הרי היית אצלי בראש חוד שניסן, הרי"ז כאילו היית אצלי על ר"ה...

גם 'אני' יכול לנסוע לאומאן ראש השנה?

תיכף ממוציא ראש השנה התחלתי להשתוקק ולכסוף להתפלל ולהתחנן שאזכה בשנה הבאה להיות על ציונו הקדוש, בתחנונים שבסוף כל תפילת שמו"ע הייתי מוסיף תמיד תפילה על זה, ולפעמים מרוב געגועים אף הורדתי דמעוה וכפי שסיפר רביה"ק על שני צדיקים שרצו לנסוע לארץ הקודש, האחד אמר שא"צ רק כסף לנסיעה ונוסעים, והשני אמר שהממוח הוא חלק טפל, והיעיקר הוא התפילה וההשתוקקות, ואכן רק השני זכה לחבוק עפר הארץ הקדושה, כמ"כ כדי לזכות להיות על ר"ה אצל רביה"ק העיקר הוא תפילות כיסופין והשתוקקות.

ההתקרבות היה עדיין בגדר 'סוד', זה היה עדיין מאד קשה בבית, הגיע חודש אלול ואני אנה אני בא, מצד אחד ידעתי שאני חייב לנסוע, ומאידיך לא רציתי לנסוע בלב קשה ולהשאיר בבית הרגשה עכורה, אשר על כן תפסתי אומנות אבותינו בידי, וכפי עצות אמונה של רביה"ק שפכתי שיח ושוועה לפני השי"ת שהדבר יתקבל בנקל ובענימות, הגם

התקרבותי התחילה אודות ל"הערה קטנה" של ידיד... היה זה כמה שנים אחר חתונתי, מקום לימודי היה בשיבת 'מיר' בירושלים עיה"ק, שם הייתי מאוד מקורב להגאון הגדול רבי צבי חשין שליט"א, ביום מן הימים העיר לי חברי למה שלא אלך גם לשיעורים שהוא מוסר, אמרתי לו שאין לי שום שייכות עם תורת ברסלב ומה לי להטות אוזן לשיעוריו, אמנם הוא זעזע שחוק ששיעור בליקוטי מוהר"ן הוא מוסר ג"כ שיעור בזה"ק ואני יכול ללכת לשיעור זה, על זה הסכמתי עמו.

אליבא דאמת היה לי קצת הכרה עם ברסלב, זאת בהיות שבילדותי גרנו בשכונת למשפחה של חסידי ברסלב, אך אני כשלעצמי הסתכלתי עליהם כאילו הכל הוא רק אמונה בתמימות בלי עמקות הדעת, והלא גם אני חוננתי על ברכי האמונה התמימה, וא"כ מה יתן ומה יוסיף לי לשמוע שיעורים בתורת ברסלב.

למה א"א ללמוד בלי לערב את רבי נחמן?

התחלתי להשתתף בשיעורים של זוה"ק, רבי צבי פותח ספר הזוהר ומקראי מתוך שורה אחת, והנה הוא פותח לרווחה ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן ומסביר בטוב טעם ודעת את דברי זוה"ק עפי" דברי רביה"ק בכמה מקומות.

בתחלה זה לא מצא חן בעיני, כי מי שהוא עדיין בחוץ חושב למה צריכים חסידיו ברסלב להניס את תורתם בכל דבר? למה אי אפשר ללמוד זוה"ק בלי לערב דברי רבי נחמן... האם הכל הולך וטובב סביב דרך העבודה שלהם?

אולם במשך הזמן כאשר זכיתי לטעום מעט ולהרגיש קימנא האי דעת דקדושה המונח בספרי רביה"ק, התחלתי להבין שאכן כך הם פני הדברים, רביה"ק מוריד דעת גבוה כזה שיכולים למצוא כל העצות וכל המהלכים בדבריו הק', וכמו למשל בלימוד זוה"ק, כאשר לומדים זוה"ק מתובל בדברי רביה"ק המדבר מעניין זה, אז הם מקבלים הארה אחרת לגמרי, ואדרבה הדברים מתקבלים בכלים הראויים לעובדא ולמעשה.

נסיעה לרופא בחו"ל, רופא הנפשות

באותה תקופה היה לי בן שטרם מלאו לו שבע שנים, וכאשר שמעתי על העניין הגדול להיות על ציון רביה"ק לפני שבע שנים השתוקקתי לקחת את בני שמה, אז עדיין לא ידעו מזה שאני מקורב, כך בבית בסודי סודות ממש, טענתי שאף בלי קשר לברסלב'ער הרי רביה"ק הבטיח שכל מי שיבוא על קברו טרם ימלאו לו שבע שנים יזכה להיות משומר מן החטא, ומי יוכל לעמוד נגד הבטחה כזו של צדיק.

סוכם שאני אטע עם בני אך הלא צריך להיות סוד כמוס, אפילו לילד אמרנו שאנו נוסעים לרופא בחו"ל... אכן רופא הנפשות... נסענו לקראת ר"ח ניסן וחזרנו תיכף כעבור יממה אחת.

למה חסידי ברסלב לא הגיעו להכניס רבתי

כאמור השתתפתי בשיעוריו הנפלאים של הגמ"ח רבי צבי חשין שליט"א, ואחר השיעור שוחחתי עמו בדברים שהאירו את עיני בדרכי העבודה הישרה, אז הבנתי שהדעת המופלא של רביה"ק מאיר באור יקר על כל היהדות כולה, רביה"ק מבניס בנו דעת והשגה להבין אמיתותה של אמונה תמימה, דעת כזה שאתה רוצה הכל לעזוב ורק להאמין... ומי שלא טעם זאת אי אפשר להסבירו בדברים... אמונה שאינה מאמין מפני שאתה יודע שיש כזה דעת, לא שאתה מאמין כי אתה

ניצוצין קדישין

אדונינו מורינו ורבינו ז"ל הזהירנו לבלי לחשוב הרבה שזה הענין שנקרא איבער-טראכטן משליך את האדם מאד

מורנו וה"ק רבי נתן זצ"ל
עלים לתהוה, מכתב תל"א

לכולל, אך אני חשבתי שזה לרעה ואלקים חשבה לטובה... הגעתי לבנין הכולל, אני מרים את עיני והנה אני רואה שהכולל נמצא לא פחות ולא יותר בבית מדרש "כתר שם טוב - על שם מורינו מברסלב זצ"ל... נכנסתי פנימה ואני מוצא שם אוצר שלם של ספרי רביה"ק ותלמידיו, נתברר שהוא ביהמ"ד של אנ"ש והכולל שוכר את המקום לסדרי הכולל, כבר ראיתי שכוחו הגדול של האי זקן דקדושה הולך לפני בכל צעד.

הפנישה עם ראש הכולל...

בכל אופן לא השלמתי בזה שאצטרך לישב רוב ככל היום רק על לימודי הכולל, ולכן כשנפגשתי עם הראש כולל הדגשתי לפניו שסדר ימי מורו למד, אני הולך לישון מוקדם וקם בחצות הלילה ולומד ספרי רביה"ק... בתקווה שדברים אלו ימנעו ממני להתקבל אותו, אך מה מאוד התפלאתי כשהוא ענה לעומתי: **געוואלדיג מוראדיג! בדיק זה מה שאני מחפש...** הוא הוסיף ואמר כי יש לו נדיב נכבד שברצונו שיהיו אברכים היושבים ולומדים עשרים וארבע שעות ביממה, דיינו כל כמה שעות יש משמרה אחרת של אברכים שלומדים, זאת עפ"י מימרה דמיתאמרא משמיה קדישא דהגאון רעק"א, שיע"י לימוד כזה מסביב לשעון יש שמירה מיוחדת על העיר, ועתה משעה שש בבוקר עד חצות הלילה יש לו כבר אברכים שלומדים, אך מחצות ואילך עדיין לא מצא, ועתה מה טוב ומה נעים שאני אנסך לכולל הזה ואשלם את החסר...

לא האמנתי לשמע אזני... חשבתי שאני נמצא בחלום... למעשה בשעות אלו הרי אין סדרים רגילים של כולל, כך סידר לי השי"ת כולל חצות בלימוד מה שליבי חפץ, הגיית בכל לילה בספרי רביה"ק ובהנהגה דרבה לתפילת שחרית, אח"כ בסדר בוקר וישבתי על כלל האברכים, היה זה תקופה של התעלות ורוממות הנפש...

אולם בלילה הייתי לומד לבד והיה קשה עלי קצת הלימוד בני לבן עצמי, ואף על זה היה ה' בעזרי בדמות המנקה של הבימ"ד, ההוא היה אבדך בעל תשובה וירא ה', הוא סידר את הספרים, ומידי פעם היה מדבר עם האברכים, פעם אחת הוא ניגש אלי עם ספה"ק 'שיחות הר"ן' בבקשה שאסביר לו איזה שיחה, הבטתי עליו ותמחתי על שלא ידעתי שהוא ברסלבער, ושאלתיו מאין ידע שאני ברסלבער... ההוא השיב לי שהרגיש עלי... כך קבענו חברותא יחדיו בחצות הלילה בלימוד הספרים הקדושים ושיחות חברים מורממים ועילאיים.

העצה היעוצה, לסמוך על ה' בתפילה ואמונה

אז ראיתי במו עיני אף יכול להיות מונעים שעושים הכל כדי למנוע מהאדם להתהלך בדרך החיים, ודווקא על ידם נשלם הכל לטובה ולברכה, ע"י התמימות באמונה בה והסמיכה עליו שיעשה את אשר ברצונו.

על כך זהו העצה היעוצה לרוב המניעות, לא להינסך במדון ומריבה, אלא לסמוך על השי"ת ולהתפלל הרבה בהתבודדות ובאמונה תמימה, כי הכלי זיין המועיל ביותר הוא התפילה, תפילה באמונה תמה שהשי"ת יכול לעזור בכל מצב, תפילה באמונה תמה בכוח התפילה של האדם עצמו, ועל ידי זה זוכים ורואים ישועות ונפלאות.

ניתן לשמוע הסיפורי התקרבות מפי בעלי המעשה בקו המערכת. שלוחה 2/5

לי שזה היה המיטה שלו, הוא היה מוכן למסור את מיטתו ששילם עליה טבין ותקילין למען יהודי... רביה"ק כבר אמר שראוי לעולם שיתמחו על האהבה שבין אנשיו...

חדש אסור מן התורה

עיקר מניעות המח אצלי היה בענין הביטול המוחלט לרביה"ק והאמונה בגדולת הצדיק, ויש כזה הרגשה שברסלב זה דבר חדש, כמו שרביה"ק אמר בעצמו (חיי מורינו רע"ט) "עתה אני מתחיל לגלות חדשות ונפלאות לגמרי".

בתחילה חזקתי את עצמי בזה שמבואר הרבה בספה"ק שאין צדיקים להבין הכל. אך במשך הזמן כשנכנסתי יותר הבנתי שהיפך הוא הנכון, ורביה"ק לא מוריד מאמונה ממה שהיה עד עכשיו, אלא הוא מנחיל לאדם כאלו עצות נפלאות שמחה ומרומם את כל מה שידע עד היום, אם עד עכשיו עשית דברים רק כי כך נהוג, בחי עכשיו אתה מקבל דעת דקדושה לעשות את הדברים בחיות בשמחה ובכונת הלב, הכל מאיר באור חדש ויקר על מה שידעת עד היום, כל מצוה וכל עבודה ומנהג ישראל מקבל חן ויופי עילאי של האבת ה' וקרבת אלקים.

וכפי שרביה"ק העיד על עצמו שהוא קנקן חדש מלא ישן, והכונה שהוא קנקן חדש שיכול להחזיק היטב את כל הדברים הישנים, לחדש אותם בהתחדשות לדורות הבאים עד ביאת הגואל.

הקרוב משפחה שרצה שאלמוד דווקא בכולל 'גורמלי'

אציון דומגא אחת שהיה עמי מה שראיתי עין בעין אף שנתקף הנעימות נהפך לתוקף הנעימות...

הנה ידוע מאמר החכם 'אין חוקך כהתחלת החסידות', כך שבתחילה הייתי ממש בוער כאש שלהבת לחטוף עוד ועוד מהאי נחל הנבוע מקור חכמה, ישבתי הרבה בבתי מדרשות דאנ"ש, גמעות ספר אחר ספר ושיחה אחר שיחה, דבר זה לא מצא חן בעיני קרובי, כי עד אז הייתי כל היום בכולל, למדתי וצללתי לסוגיות עם חברותות וחבורות, והנה ביום מן הימים עזבתי כל זאת והלכתי לשאוב מבארות אחרות, (כמובן, שלמדתי אז גם הרבה נגלות תורה, אבל לפי שעה רציתי לעשות לי ברסלבער סדר היום, עם קימת חצות וכו' וללמוד במקום שליבי חפץ, ולהתמיד בספרי רבינו וכו').

היה אחד מקרובי משפחתי שפעל גדולות ונצורות על מנת שאחזור לתלם בסדרי הכולל כרגיל, עכ"פ בניגוד לרצוני הוא הפעיל את קשריו לקבל אותי בכולל מסויים לאברכים מצוינים, אמרתי לו שהגם שאינני חפץ בזה אני הולך לריב אתו, עשיתי התבודדות על זה והתפללתי להשי"ת שינחני בדרך הנכונה, תמכתי יתדותי בזה שאמר רביה"ק (שיחות הר"ן אות ב) שצריך להשליך את עצמו להשי"ת שיעשה הטוב בעיניו, ואח"כ להתנהג בתמימות ככל אשר יולך השי"ת.

נסיתי בכל הדרך לא להתקבל לכולל

כך נסעתי לפגשה עם הראש כולל, במשך כל הדרך הייתי שבור ורצוף, הרגשתי כמו דג שחוציא אותו מן המים, כך הוציא אותי בעל כרחי מסדר היומי המלא וגדוש בלימוד ספרי רביה"ק וקיום עצותי הק' הנותנים חיים לכל חי, כל הדרך דיברתי להשי"ת על תשוקתי לעבוד אותו כל היום בדרך האמת, וכעשיו רוצים להכריח אותי להיכנס לכולל ויום שלם, במוחי הכנתי לומר לראש הכולל עיניינים שלא ימצאו חן בעיניו כך שיהיה שאיני מתאים

שליט"א הוא סיפר לי שכשאביו הגה"ח המקובל רבי וועלוועל זצ"ל התקרב בבחרותו רעשה כל העיר על הדבר הזה, כי הוא היה עילוי גדול ועדין לגאון, וטחו אז שזה ממש 'בל שחיית' עליו, שבמקום אשר ישקיע ראשו בלימוד התורה בכל כוחו ואונו, מעתה שנעשה ברסלבער יתחיל להשקיע כוחות בתפילות והליכה לקברי צדיקים וכיוצא בזה...

רבים טובים מבני ירושלים ניסו למנוע מצעד זה, היה רב אחד שניגש לאביו של ר' וועלוועל באמרו הלא בנך כל כך מכבד אותך מצד חיוב כיבוד אב, על כן עצתי שתמורד עליו בגזירת כיבוד אב שיעזוב את ההבלים הללו, ויחזור לתלמודו כבימים ימימה.

השיב לו אביו: אליבא דאמת כבר רציתי כמה פעמים לעשות כאת, אבל כל פעם שבני נכנס לבית הוא מביא עמו שמחה וחיות מופלא כזה שאיני יכול ללקלק זאת... אני מתנחם שבפעם הבאה אעשה זאת, אך בלל פעם חזר ונשנה אותו דבר... כך שלא יוצא לי לומר לו זאת בשום זמן...

וה יסוד גדול לכל הנכנס בשערי העבודה, לעשות ולקיים רצון הבורא בדרכו של רביה"ק בשמחה בטוב לבב ובחיות, וזה מפיל הרבה מניעות, כי כאשר האדם מתהלך עם שמחה וחיות בדרך כלל לא יהיו להפריע ולקלקל לו את חיות נפשו ושמחתו.

האהבה שבין אנשי הצדיק באופן מופלא

כך עברה לה שנה של התעלות והתרוממות, בהתקרב ר"ה הבא כבר הייתי יכול לנסוע בלא היתרה, אך הוחלט שאצא לדרך כמה שיותר סמוך לר"ה, יצאתי רק בבוקר של ערב ר"ה והגעתי לקראת אמירת התיקון הכללי העולמי, נעמדתי עם המוודות ברובה של עיר והצטרפתי לאמירה...

לא הייתי מסודר עם מקום אכילה ולינה, כנראה חשבתי שיש שם בית הכנסת אורחים... הסתובבתי אנה ואנה ולא ידעתי מה לעשות ולאן לפנות, עד שמצאתי ידד שמכרתי וכשתודע שאין לי היכן להניח את ראשי הוא לקחני לחדר עם מיטה נוחה בשבילי, רק למחרת בצהרי יום ר"ה נתודע

סדר השיעורים

בצל הקודש באומאן בימי הקיבוץ ראש השנה תשפ"ד באולם אש"ל האיהוד

פסח קרית לטבריה ואב"י אג"ש להעשרת הרוחניות והאמונה יחד באושר של הצדיק האמת

בנין קרית ביסלע עולית קומה החמישית

<p>סעודת ליל ראשון דר"ה</p> <p>רשימת קישורים וזיכרון תורמים שירים שמעון שפירא שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת ליל ב' דר"ה</p> <p>לחיות עם רבינו כל השנה הזכור את הליכה עם תורה יעקב נתן אנשין שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ראשון דר"ה</p> <p>חיים ורוחניות סידור קבוע ליום ראשון ופסח מרדכי שלום ראזנבנדר שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ז' דר"ה</p> <p>קשר עשיר החלה מפרק ליל חמשה עשר אליעזר חשין שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ט' דר"ה</p> <p>ראוי לו לעמוד בכל השנה שמחה בזה יום יום יואב משי אהב שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת שלישית חמ"ה</p> <p>רשימת קישורים בית עם חיות מלא שמחה ואהבה רבה שמעון ארי ברזין שליט"א</p>	<p>סעודת יום ב' דר"ה</p> <p>כל העולם כולו רמזי ביה"ח שלי התבוננות התפילות והתפילות כפי הצדיק שארל סרוטשו שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ג' דר"ה</p> <p>קשר עשיר החלה מפרק ליל חמשה עשר אליעזר חשין שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ד' דר"ה</p> <p>קשר עשיר החלה מפרק ליל חמשה עשר אליעזר חשין שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ה' דר"ה</p> <p>קשר עשיר החלה מפרק ליל חמשה עשר אליעזר חשין שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ו' דר"ה</p> <p>קשר עשיר החלה מפרק ליל חמשה עשר אליעזר חשין שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ז' דר"ה</p> <p>קשר עשיר החלה מפרק ליל חמשה עשר אליעזר חשין שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ח' דר"ה</p> <p>קשר עשיר החלה מפרק ליל חמשה עשר אליעזר חשין שליט"א</p> <hr/> <p>סעודת יום ט' דר"ה</p> <p>קשר עשיר החלה מפרק ליל חמשה עשר אליעזר חשין שליט"א</p>
--	--

אשר ראיתו
2/9/0

אשר ראיתו
02.560.7387

אשר ראיתו
0330.390.0487

אשר ראיתו
646.585.2985

משרד מנהל
משרד מנהל
משרד מנהל

המערבית

דעת קדשו של הרה"ק מסאטמאר זיע"א
לגבי התקרבות לברסלב

האברך ר' הערשל מאיר הי"ו - קרית יואל

2/5/144# סיפורי התקרבות ווינקל

האם יצטרפו ויהו כדי לנסוע השנה לאומאן?
כל המידע הנצרך לנוסעים לאומאן לקראת
ראש השנה הבעל"ט

העסקן ר' חיאל גלנסקי הי"ו

2/9/1 אומאן ראש השנה ווינקל

האם בברסלב גם אומרים שהריב חי כמו בחב"ד?
הרב מרדכי שלום ראזנפעלד שליט"א

2/8/1 שאהבה נפשי ווינקל

הענין של הנסיעה לאומאן על ר"ה, מקורו
מריב"ה"ק רבי נחמן זיע"א או מתלמידו הרה"ק
רבי נתן זיע"א?

ר' אברהם שמוחה האלד שליט"א

9/3/1 קלארקייט ווינקל

האם מותר ע"פ הלכה השנה לנסוע לאומאן
ר"ה, הרי באוקראינה נהרגים בכל יום אנשים
במלחמה?

הגאון ר' יצחק ראזנעבלאט שליט"א מו"ץ בהעדה חרדית

2/9/4/3 אומאן ראש השנה ווינקל

דברים חוצבים להבות אש לא לשכוח מתוך
טרדות הנסיעה לריב"ה"ק לנצל את ימי אלול
הקדושים כראוי

הגאון החסיד הישישי רבי נתן ליבערמנטש שליט"א

2/1/6/4 אוצר השיעורים ווינקל

סדרת שיעורי דעת מעמיקים על ענין הנסיעה
הק' לריב"ה"ק לימי ראש השנה

הרב אליעזר חשין שליט"א

2/9/4/2/2 שיעורי הכנה לר"ה

נייעס, שיעורים בענינים
העומדים על הפרק, וכל מה
שקורה בברסלב מידי יום ביזמו

הרב אליעזר חשין שליט"א

אמריקא 646.585.2985

אר"ק 02.560.7387

ענגלאנד 0330.390.0487

בעלגיע 323.808.1775

קו הטלפון לכלל חסידי ברסלב, ממועדי דבר וברמה
בענין ובעצמות, קול חוצה לבנות אש, מפי חסידים ואנשי מעשה,
אמרות טהרות מבחינת דרכי קייא, שמעו ותצו נפשכם.

שאלה:

מבואר בדברי רביה"ק (בלקו"מ תורה י"ט)
שיש חילוק גדול בין השומע תורה מפי
הצדיק בעצמו להלומד מהספר גרידא.

רצוני לשאול מה עושים כיום, איך
יכולים לשמוע מפי הצדיק עצמו כאשר
רביה"ק אינו חי אתנו בגשמיות?

מסתלק מזה העולם והאדם מסתפק אם עדיין נקרא חי
אף לאחר מיתתו, זה גורם העלמה והסתרה של אור הצדיק,
אך כאשר מאמין בדברי חז"ל בבירור שהצדיק נקרא חי
אף לאחר מיתתו, אז מאיר עליו פניו ושכלו של הצדיק.

בדברים אלו מונח יסוד נורא! כמה שאני מאמין בצדיק
שהוא חי כך הוא באמת יהיה חי בעבורי! כי אם לא יאמין
האדם בצדיק אזי אף כשהוא בחיים חיותו ממש בעולם
הזה נחשב כלפיו שהצדיק כבר נסתלק ח"ו.

זה הפירוש של לראות הבעל השמועה עומד כנגדו,
כי כשצדיק בחייו אומר לאדם דבר עצה אזי אין לאדם
ספיקות בזה, שהרי הצדיק בעצמו אמר לו, לא כן כאשר
האדם דברי הצדיק בספר אזי יכול לחשוב מאן נימד
שזה העצה יעזור לי ונאמר אף עבורי, ואז נעשה באמת
העלמה על תוקף כוח הצדיק הנמצא בספר, וזה הכוונה
בדברי רביה"ק שיש חילוק בין השומע מפי הצדיק למי
שלומד בספר, הכוונה בספר באופן של שחכה, ששוכחים
את כח הצדיק המונח בו.

אבל כשלומד ספר באמונת חכמים בשלימות, שמדמה
את בעל השמועה עומד כנגדו, רביה"ק עומד כנגדי ואומר
לי כדת מה לעשות, ומה שאני לומד עכשיו הוא בדיוק
מה שאני צריך לקבל מפי הצדיק כעת, אז נופלים כל
המסכים והצמצומים ומתגלה אור הצדיק בבהירות, והיינו
ממש השומע מפי הצדיק בעצמו, וכמו שמורנו הרה"ק רבי
אליך ולכל אחד בפרטיות ממש! אין כאן איזה רעיון נחמד
נתן ז"ע כותב לבנו שיאמרו שכל דברי רביה"ק מכוונים גם
אלך ולכל אחד בפרטיות ממש! אין כאן איזה רעיון נחמד
הכתוב בספר, אלא רביה"ק מדבר עמי ממש, להכניס את
החיות בתוך הספר כשומע מפי הצדיק בעצמו.

סיפר לי אחד ששאל פעם את הגה"ח ר' עמרם הורביץ
זצ"ל איזה שאלה, הוא פתח את הליקוטי מוהר"ן והתחיל
לומר בהתלהבות פעם אחר פעם: "זאגט דער רבי!" "זאגט
דער רבי!" "זאגט דער רבי!!" ובכל פעם בער ליבו וגופו בלהט
אש קודש יותר ויותר, ורק אחר כעשר פעמים הוציא את
הדיבור של רביה"ק, הלה אמר לי שאז למד בחוש ממש
אמונת חכמים מה, זה רבי חי! רביה"ק מדבר אלי עכשיו!

כך צריך לגשת ללימוד ספרו הקדוש, לשבת בדרך ארץ
ליד הספר, הרי אני עומד כעת לפני הרבי, הרבי מדבר
אלי בפרטיות ואומר לי לעשות כך וכך, ואני רוצה להתייע
להבין מה שאומר אלי, אם זה דיבור של התעוררות הרי
הצדיק עומד לפני ומצוה עלי, וכי אוכל להקל ראש נגדו?
ואם זה דיבור של התחזקות אני שומע בבירור את קולו
הגדול "גיוואלד! קיין יאשו לי גאר ניט פארהאנדן!", זה
הענין של החיפוש והיעיון בדברי הצדיק.

ואז כשלומדים באופן כזה מוחיה כל אחד את הצדיק כלפי
עצמו, הוא מקבל שפע נפלא מהצדיק ודיבוריו הקדושים
מאירים אור פניו שכלו ונשמתו של הצדיק, ואז - מבאר
הגה"ק מטשערין ז"ע (שם אות כ"ט) - זוכים לכל התיקונים
שנעשים ע"י ההתקרבות לצדיק בחיים חיותו, כי אצלו
הרבי חי וקיים.

וכמוכן שהכל תלוי לפי הכוונה וחיזוק ההתקשרות
באמונת חכמים, וככל שהאדם משתדל יותר בהתעוררות
הלב כך זוכה יותר לשלימות התיקונים, אך עכ"פ כל אחד
כפום מה דמשער בלביה זוכה לתיקוני הצדיק כראוי לו.

ניתן לשמוע השו"ת בטוב טעם ודעת בקו המערבית, שלושה 9/7/2

האירה עניני לבון ובוהור יסודות בדרכי החסידות

הרה"ח רבי שאול סירושה שליט"א

נהג בתורה קצ"ב מבאר רביה"ק שהצדיק מניח מוחו
ושכלו דבוהור שמחדש, ואף כאשר כותבים את החידוש
על הספר לזכרון צריך להחירו שלא לשכוח דמות הצדיק,
והעצה לזה הוא לצייר בשעת הלימוד את דמות דיוקנו של
הצדיק, כי כל חידוש של צדיק הוא שכלו ונשמתו שהוא
דמותו ממש, ואז כאשר מצויר את דמותו הרי זה כאילו
שומע מפי הצדיק בעצמו.

הגה"ק מטשערין ז"ע בספרו 'פרפראות לחכמה' (בביאר
הענינים בחוה"ד) משווה דברי רביה"ק הללו למה שבמבואר
שם על ענין ראיית פני הצדיק, שלעובדא ולמעשה זוכים
לתיקונים של ראיית פני הצדיק ע"י הלימוד בספריו הק',
כי שם נמצא דמות דיוקנו ואור פניו.

כיצא בזה הוא מביא (תניני ע"ב) מדברי מורינו הרה"ק
רבי נתן זיע"א (פיקוטי הלכות, הלכות תפילין הלכה ה') וכותב: "מובן
מדבריו שטשמיעניים היטב לשם שמים בספרים הק' של
הצדיק האמת, ומתבוננים היטב בנפלאות נוראות השגתו
הק' ובענינות אמתת דבריו עצותיו הק' והתמימים, ע"ז
ממשיכין התיקונים המבוארים בליקוטי מוהר"ן שזוכים ע"י
ראיית פני הצדיק, כי בהספרים הק' הנ"ל שם מאיר פניו
ושכלו ונשמתו של הצדיק".

היוצא לן מכל הנ"ל שכהיום זוכים לענין המופלא של
לשמוע מפי הצדיק ממש ע"י לימוד ספריו הק' שנחשב
ממש כשומע מפיו.

אמנם השאלה עדיין במקומה עומדת, כי למעשה רביה"ק
כותב במפורש שאינו דומה השומע מפי הצדיק ללומד בספר,
ועתה הכוונה שהלומד כדבר הוא כשומע מפי הצדיק בעצמו.

כדי להסביר הענין נקדים את לשונו הזהב של רבי נתן
זיע"א בתפילותיו (פיקוטי ח"א קצ"ב): "ותהיה בעורי ותושיעני
שאוזה ליקים מה שהזחירו חז"ל לצייר לפני בשעת הלימוד
דמות דיוקנו של התנא והצדיק שאני לומד דבריו הקדושים,
ויהי דומה בעיני כאילו הצדיק והתנא עומד לפני, וכן
כשאדבר ואספר דברי תורתו לאחרים השומעים ממני, יהיה
עומד לפני דמות דיוקנו לפני שיהיה נחשב כאילו הצדיק
והתנא מדבר עמך עתהם שומעים דבריו מפיו בעצמו, באופן
שיעשו דבריו הקדושים פעולתם בשלימות, ויגמרו הצדיקים
כל התיקונים שהתחילו להמשיך בעולם".

ולכאורה מה הכוונה לצייר בדעתו דמות הצדיק, האם
לדמיון בעיני רוחו ששומע עכשיו התורה מפי הצדיק, הלא
דמיון גרידא הוא ומה יועיל לו?

אלא רביה"ק אומר (ח"א תורה י"ז) שצריך להקים האמונה
הנפולה באמונת צדיקים מה ששלא האמין שגם במיתתם
קרויים חיים, עוד מבואר שבעשאי לאדם אמונת חכמים
זה הסתלקות חכמים, והגה"ק מטשערין ז"ע (שם אות ב-ג) כותב
שם יסוד מוסד השופך אור לכל הענין: "כשאין לאדם
אמונת חכמים, אז אפילו בחיים חיותם של החכמים נחשב
אצלו בחינת הסתלקות החכמים, מאחר שאין מאמין בהם,
וכן להיפך מי שזוכה לאמונת חכמים בשלימות, אין שייך
אצלו לומר הסתלקות החכמים או מיתתם ח"ו, מאחר
שבאמת הצדיקים במיתתם קרויים חיים".

"שטשזוכים לאמונת חכמים בשלימות, אין שייך לומר
הסתלקות חכמים כי צדיקים במיתתם קרויים חיים, וע"י
אמונת חכמים, א"ע"פ שבגולה נסתלקו החכמים, אבל הפנימיות
שלם נשאר בעולם, והיינו אור חכמתם וזכות צדקתם ותורתם
מאין על העולם גם עכשיו", וממשיך לבאר שכאשר הצדיק

<p>על השבוע יזכר מהודי מדרכי בערגער הי"ו יירושלים</p> <p>שחרם 350 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יזכר מהודי מדרכי נחמן חשין הי"ו יירושלים</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יזכר מהודי שמעון דאודאוויטש הי"ו יירושלים</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יזכר מהודי חיים מרדכי דוב גודלבלטש הי"ו יירושלים</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יזכר מהודי רייך רייך הי"ו בית שמש</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יזכר הטאר צבי ליברמנטש הי"ו בית שמש</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת נכדו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יזכר מהודי מדרכי האבערפעלד הי"ו יירושלים</p> <p>שחרם 400 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>על השבוע יזכר מהודי משה אריה שטערין הי"ו יירושלים</p> <p>שחרם 500 גליונות</p> <p>לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לבו לטובה</p>
---	--	---	--	---	--	--	--